

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3

The Third National Symposium of Bangkokthonburi University
"Symposium on Interdisciplinary Research for Development
toward the International World : BTU : SIRDIW"

"สหวิทยางานวิจัย เพื่อพัฒนาสู่สากล"

**BTU
-SIRDIW**

BTU-SIRDIW

วันเสาร์ที่ 18 กรกฎาคม 2558 เวลา 08.00-18.00 น.

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

เล่ม 1

มหาวิทยาลัย
กรุงเทพธนบุรี
BTU
Bangkok Thonburi University

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

The Third National Symposium of Bangkok Thonburi University

“สหวิทยาการวิจัย เพื่อพัฒนาพัฒนาสู่สากล”

Symposium on Interdisciplinary Research for Development toward the
International World: BTU-SIRDIW

18 กรกฎาคม 2558

ณ อาคาร 14 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ร่วมกับ

การกีฬาแห่งประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สมาคมนักวิจัย

กลุ่มวิชาที่นำเสนอผลงานวิจัยทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์

- กลุ่มสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

5. รองศาสตราจารย์ ดร.อิสสระีย์ ทรราชจรูญโรจน์	ม.เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สุที ทองวิเชียร	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์เกสร บุญอ่ำไพ	มหาวิทยาลัยบูรพา	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.วิกร ตันทงูทโต	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.พนิต เข้มทอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.วรัทยา ธรรมกิตติภพ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ศิริพร สัจจามันท์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ประทุมวรรณ อุดมสุวรรณกุล	ข้าราชการบำนาญ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ บุศย์ วิสุทธิ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดิเรก ทองอร่าม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ระวีวรรณ แสงฉาย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ วิสูตร กองจินดา	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ คารา ทีปะปาล	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ พิบูล ทีปะปาล	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร กัลยานมิตร	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	กรรมการ
20. อาจารย์วสันต์ พรพุทพงษ์	รองผู้อำนวยการสำนักวิจัยปฏิบัติหน้าที่แทน ผู้อำนวยการสำนักวิจัย	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบ

1. พิจารณาผลการดำเนินงานของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคัดเลือกผลงาน คณะอนุกรรมการพิจารณาผลงาน และ คณะกรรมการดำเนินงาน ประสานงานและพิธีการ
2. จัดทำรายงานผลของการประชุม

5. คณะกรรมการพิจารณาผลงาน

5.1 คณะอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงาน กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. ศาสตราจารย์ ดร.ชัชชงค์ พรหมวงศ์	รองอธิการฝ่ายวิชาการ	ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สถิตย์ นิยมญาติ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ	รองประธาน
3. ศาสตราจารย์ ดร.ทวีป ศิริรัมย์	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	อนุกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.พีรพงศ์ ทิพนาค	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา รุ่งเรือง	คณบดีคณะดุริยางคศาสตร์	อนุกรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร กัลยานมิตร	คณบดีคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนม วรรณศิริ	คณบดีคณะนิเทศศาสตร์	อนุกรรมการ
8. อาจารย์ ดร.ศิริชญาณ์ การะเวก	รักษาการคณบดีคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
9. อาจารย์ ดร.ธวัชชัย กาญจนะทวิกุล	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	อนุกรรมการ
10. อาจารย์ ดร.ชนิดาภา ดีสุขอนันต์	คณบดีคณะบัญชี	อนุกรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ประไพศรี ให้อำของ	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาต่างประเทศ	อนุกรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
13. ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.กาญจนา คุณารักษ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
14. ศาสตราจารย์ ดร.บุญธรรม จิตต์อนันต์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ

15. รองศาสตราจารย์ ดร.ชวนชม ชินะดังกูร	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.หุมศักดิ์ อินทร์รักษ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ ศรีจักรวาท	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ เพิ่มผล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.สมหญิง จันทรุไทย	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.อรวรรณ ชมชัยยา	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.สัมมา รัตนชัย	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
22. รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวิ อุดมธรรมานภาพ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
23. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพล สุวรรณรัตน์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
24. รองศาสตราจารย์ ศิริพร สัจจามันท์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
25. รองศาสตราจารย์ พิบูล ทีปะปาล	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
26. รองศาสตราจารย์ ดารา ทีปะปาล	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
27. รองศาสตราจารย์ บุศย์ วิสุทธิ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญ แสนศักดิ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธิดา หอวัฒนกุล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐรัฐ ธนฐิติกร	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ เมืองแมน	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา ศรีมัญญพันธ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวันทนีย์ ชัยญานะ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา เจริญพงษ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวัลย์ วงศ์เรือศาล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์	อาจารย์ประจำคณะดุริยางคศาสตร์	อนุกรรมการ
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุรพร กำบุญ	อาจารย์ประจำคณะบัญชี	อนุกรรมการ
40. อาจารย์ ดร.จุฑาทิри ขอดวิเศษ	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพอนุกรรมการ	
41. อาจารย์ ดร.จิรวัดน์ กิติพิเชษฐสรรค์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
42. อาจารย์ ดร.สมชัย พุทธา	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
43. อาจารย์ ดร.สุภุม นุลเมือง	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
44. อาจารย์ ดร.ประพัฒน์พงษ์ แสนาฤทธิ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
45. อาจารย์ ดร.ปราการ เกิดมีสุข	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
46. อาจารย์ ดร.จุฬาพรรณภรณ์ ชนะแพทย์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
47. อาจารย์ ดร.เพชรรัตน์ สีมินกุล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
48. อาจารย์ ดร.สมบัติ เดชบำรุง	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
49. อาจารย์ ดร.ฉวีวรรณ ชุสนุก	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
50. อาจารย์ ดร.ศิวกุล ชงชัยสุริยา	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
51. อาจารย์ ดร.ภัทรพล ชุ่มมี	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
52. อาจารย์ ดร.เสาวนีย์ สมันต์ศรีพร	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
53. อาจารย์ ดร.เบญจภัทร วัฒนกุล	อาจารย์ประจำคณะบัญชี	อนุกรรมการ
54. อาจารย์ ดร.สมพงษ์ สุเมธกษกร	คณบดีคณะศิลปศาสตร์	อนุกรรมการ

55. อาจารย์ ดร.สลิลา พุ่มเพชร	อาจารย์ประจำ คณะศิลปศาสตร์	อนุกรรมการ
56. อาจารย์ พลโท ดร.วีระ วงศ์สรรค์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
57. อาจารย์ ดร.พิชญะ อุทัยรัตน์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
58. อาจารย์ ดร.กฤษฎาภรณ์ รุจิธำรงกุล	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
59. ดร.ณัชชา กริมใจ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
60. ดร.ภคมน โภคะธีรกุล	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
61. ดร.สุชาติ ปรักทยานนท์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ นพ.พูนพิศ อมาตยกุล	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
5. ศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ประสาทกุล	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
6. ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพเกษร บุญอำไพ	มหาวิทยาลัยบูรพา	อนุกรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ คุณารักษ์	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	อนุกรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ ยุคนธรวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.วิกรม ดัฒนาวิจิตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ดันติเมธ	มหาวิทยาลัยสยาม	อนุกรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา นันทะชัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.นฤนันท์ สุริยะมณี	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	อนุกรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.อัคราวรรณ งามญาณ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	อนุกรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ พันธุวิเศษ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	อนุกรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.พนิต เข้มทอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช ธรรมกิติภพ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โรจนแสง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	อนุกรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	อนุกรรมการ
22. รองศาสตราจารย์ ประสพชัย พสุนนท์	มหาวิทยาลัยศิลปากร	อนุกรรมการ
23. รองศาสตราจารย์ ขนบพันธ์ เอี่ยมโอกาส	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	อนุกรรมการ
24. รองศาสตราจารย์ ศุภดี รุมาคม	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
25. รองศาสตราจารย์ วิรัช สงวนวงษ์งาน	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
26. รองศาสตราจารย์ สมจิตร ถ้วนจำเริญ	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
27. รองศาสตราจารย์ ชีระเดช รุ่งมงคล	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
28. รองศาสตราจารย์ ธโสธร ตู้อทองคำ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	อนุกรรมการ
29. รองศาสตราจารย์ ชีรพร สุธรรมสภา	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	อนุกรรมการ
30. รองศาสตราจารย์ บัญญัติ จุลนาพันธ์	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
31. รองศาสตราจารย์ ประทุมวรรณ อุดมสุวรรณกุล	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ

32. รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ คุณารักษ์	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	อนุกรรมการ
33. รองศาสตราจารย์ ดร.ชูศักดิ์ เพรศคอร์ท	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	อนุกรรมการ
34. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
35. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ ตันพิชัย	ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	อนุกรรมการ
36. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ชิวเจริญสกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
37. รองศาสตราจารย์ ดร.พัฒนา สุขประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราม อินพรม	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสูวิทย์ ทับทิมรัญญ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	อนุกรรมการ
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ มีใจเชื้อ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	อนุกรรมการ
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ จันทร์ดี	ม.เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	อนุกรรมการ
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ ระวังการณ์	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
43. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนตร หงษ์ไกรเลิศ	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
44. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตีระ ระบอบ	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	อนุกรรมการ
45. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ลนขุนทด	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	อนุกรรมการ
46. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศราวุธ อินทรเทศ	สจล.ลาดกระบัง	อนุกรรมการ
47. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชดากร พลภักดี	สจล.ลาดกระบัง	อนุกรรมการ
48. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คารณี ทิมพ่วงทอง	ม.เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	อนุกรรมการ
49. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุติเทพ ศิริพิพัฒนกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
50. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี สุทธินรากร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
51. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา กาญจนวิสุทธิ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
52. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา วิสินวานิช	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
53. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรภัชราภรณ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
54. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รัมย์	มหาวิทยาลัยศิลปากร	อนุกรรมการ
55. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ พ.ต.ดร.นพพล เจนอักษร	มหาวิทยาลัยศิลปากร	อนุกรรมการ
56. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ ศรีสวนแดง	ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	อนุกรรมการ
57. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดิมา พรับพริ้ง	ม.เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
58. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทร์ทีก	มหาวิทยาลัยศิลปากร	อนุกรรมการ
59. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยบูรพา	อนุกรรมการ
60. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งกภพ คงฤทธิ์ระจัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	อนุกรรมการ
61. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพงศ์ ติลากิจไพศาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	อนุกรรมการ
62. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณนา นาควิบูลย์วงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
63. อาจารย์ ดร.สำเร็จ อ่อนสัมพันธ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร	อนุกรรมการ
64. อาจารย์ ดร.ดุริยะ จันทร์ประจำ	ผู้อำนวยการ ระดับ9	อนุกรรมการ
65. อาจารย์ ดร.สมภพ สุวรรณรัฐ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
66. อาจารย์ ดร.วัลลภ บุญมี	ศึกษานิเทศก์ สนง.เขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดนนทบุรี	อนุกรรมการ
67. อาจารย์ ดร.เฉลียว ยาจันทร์	ผอ.ระดับ9 โรงเรียนบางบัวทอง	อนุกรรมการ
68. อาจารย์ ดร.รัตนชัย ศรีสุวรรณ	ผอ.ระดับ9 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง	อนุกรรมการ
69. อาจารย์ ดร.นรินทร์ ชำนาญดู	ผอ.ระดับ9 โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์	อนุกรรมการ
70. อาจารย์ ดร.จักรี ไชยพินิจ	มหาวิทยาลัยบูรพา	อนุกรรมการ
71. อาจารย์ ดร.ปิยพล ไพจิตร	มหาวิทยาลัยศิลปากร	อนุกรรมการ

72. อาจารย์ ดร. ชีรพงษ์ บุญรักษา	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
73. อาจารย์ ดร.สุวรรณ เทพจิต	ม.เทคโนโลยีราชมงคลพระนครเหนือ	อนุกรรมการ
74. อาจารย์ ดร.เรืองเดช เร่งเพชร	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	อนุกรรมการ
75. อาจารย์ ดร.ศิริเชษฐ์ สังขะมาน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
76. อาจารย์ ดร.ศุภสิทธิ์ จารุพัฒน์หิรัญ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	อนุกรรมการ
77. อาจารย์ ดร.รัฐศรินทร์ ว่างานนท์	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
78. อาจารย์ ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไมตรี	ม.เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
79. อาจารย์ ดร.กอบกุล จันทร์โคติกา	ม.เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
80. อาจารย์ ดร.วรัชพร อารยะพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อนุกรรมการ
81. อาจารย์ ดร.กฤษณนท์ บึงไกร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	อนุกรรมการ
82. อาจารย์ ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	อนุกรรมการ
83. อาจารย์ ดร.เกตุสุเดช กำแพงแก้ว	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม	อนุกรรมการ
84. อาจารย์ ดร.จอมพล พิทักษ์สันตโยธิน	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	อนุกรรมการ
85. รองศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา พิณีจันทร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	อนุกรรมการ
86. รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ คุประตกุล	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
87. รองศาสตราจารย์ ประเทือง ธนียผล	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	อนุกรรมการ
88. อาจารย์ ดร. ทักษิณา ชัยอิทธิพรวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง	อนุกรรมการ
89. อาจารย์ ดร.นฤมล สารากรบริรักษ์	ม.เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	อนุกรรมการ
90. Dr. Phong Nguyen	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	อนุกรรมการ
91. Prof. Emeritus. Dr. Terry E. Miller	Kent State University (Kent, Ohio, United States)	อนุกรรมการ
92. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัส นามวงศ์	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
93. อาจารย์ ดร.วชิราพรรณ แก้วประพันธ์	ม.เทคโนโลยีราชมงคลพระนครเหนือ	อนุกรรมการ
94. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพจน์ ยุคลธวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
95. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	อนุกรรมการ
96. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	อนุกรรมการ
97. รองศาสตราจารย์ ดร. สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ์	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
98. รองศาสตราจารย์ โกวิท พวงงาม	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	อนุกรรมการ
99. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา ม่วงแก้ว	ข้าราชการบำนาญ	อนุกรรมการ
100. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ พูลชอบ	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
101. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แจ่มจันทร์ นิลพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	อนุกรรมการ
102. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุศรินทร์ ชื่นศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	อนุกรรมการ
101. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภากร ภิญโญฉัตรจินดา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	อนุกรรมการ
102. อาจารย์ ดร.วีระศักดิ์ พุ่มเพชร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	อนุกรรมการ
103. อาจารย์ ดร.นฤมล แดงภูมิ	มหาวิทยาลัยศิลปากร	อนุกรรมการ
104. อาจารย์ ดร.สมภพ ระงับทุกข์	รองปลัด กทม.	อนุกรรมการ
105. อาจารย์ ดร.อานุกาพ รักษ์สุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	อนุกรรมการ
106. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย พงศ์สิทธิ์กาญจนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	อนุกรรมการ
107. อาจารย์ ดร.วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	อนุกรรมการ
108. อาจารย์ว่าสนา บุตรโพธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	อนุกรรมการ
109. อาจารย์ ดร.ฐิติมา ให้อำของ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	อนุกรรมการ

110. อาจารย์วิริศรา ชีร์ชัยปิยศุกร

อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์

เลขานุการอนุกรรมการ

5.2 คณะอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงาน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. รองศาสตราจารย์ วิชากร กองจินดา	ผู้ช่วยอธิการบดี	ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ ระวีวรรณ แสงฉาย	คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์	อนุกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ พุ่มรีวั	อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์	อนุกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิ ทองวิเชียร	อาจารย์ประจำ คณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร. อรพรรณ ถีอนุญชวัญชัย	อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร. กฤตกรณ์ ประทุมวงษ์	อาจารย์ประจำ คณะสาธารณสุขศาสตร์	อนุกรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา ลอเสรีวานิช	อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์	อนุกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. ศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร. ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร. อาภาพร เผ่าวัฒนา	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร. คาราวรรณ ต๊ะปันดา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อนุกรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ ศิลปานันท์กุล	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ พญ. จรรยาพร สุภาพ	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร. วันเพ็ญ แก้วปาน	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ กฤษณ์ เทียรณประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรรณิการ์ สุวรรณโคต	บรรณาธิการวารสารพยาบาล	อนุกรรมการ
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกษม นครเขตต์	สนง. กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพอนุกรรมการ	
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤพนธ์ วงศ์ตุรภัทร	มหาวิทยาลัยบูรพา	อนุกรรมการ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร มูลศาสตร์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช	อนุกรรมการ
15. อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ธนวุฒิ แสงบุญ	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	เลขานุการ
16. อาจารย์วุฒิ พรหมณ์กระโทก	อาจารย์ประจำ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาช่วยเลขานุการ	
17. อาจารย์สุดใจ ชุภเจริญทรัพย์	อาจารย์ประจำ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาช่วยเลขานุการ	
18. อาจารย์ชัชวราภุช บุญรา	อาจารย์ประจำ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาช่วยเลขานุการ	
19. อาจารย์พรวิภา เข็นใจ	อาจารย์ประจำ คณะสาธารณสุขศาสตร์	ผู้ช่วยเลขานุการ

5.3 คณะอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงาน กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. ศาสตราจารย์ ดร. จงจิตร หิรัญลาก	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์	ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ ดิเรก ทองอร่าม	คณบดีคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรม	อนุกรรมการ
3. พลอากาศโท ศาสตราจารย์ จิรศักดิ์ พรหมประยูร	อาจารย์ประจำ คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรม	อนุกรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ ทองแผ่	อาจารย์ประจำ คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรม	อนุกรรมการ

การประเมินปัจจัยทางด้านการจัดการผลิตภัณฑ์ประเภทน้ำผลไม้โครงการ
หลวงของตัวแทนจำหน่ายในพื้นที่ห้างสรรพสินค้า
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

An evaluation of the product management factors of Royal Project juice of
dealers in an agricultural department Muang district, NakhonPathom province

ธีระวัฒน์ จันทร์ที¹ ศรารุณี เกตุพงษ์² รศ.ดิเรก ทองอร่าม³

บทคัดย่อ

การประเมินปัจจัยทางด้านการจัดการผลิตภัณฑ์ประเภทน้ำผลไม้โครงการหลวงของตัวแทนจำหน่ายในพื้นที่ห้างสรรพสินค้า อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อประเมินปัจจัยทางด้านการจัดการผลิตภัณฑ์ประเภทน้ำผลไม้โครงการหลวงของตัวแทนจำหน่ายในพื้นที่ห้างสรรพสินค้า อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือตัวแทนจำหน่ายผลไม้โครงการหลวงในพื้นที่ห้างสรรพสินค้า อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 100 คน (Alpha 0.10) วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) โดยเลือกวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเป็นเพศหญิง มีอายุ 4-50 ปี ครึ่งหนึ่งมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระยะเวลาการเป็นตัวแทนจำหน่ายผลไม้โครงการหลวง 10 ปีขึ้นไป เมื่อการประเมินปัจจัยทางด้านการจัดการตามทฤษฎีการประเมิน (CIPP) ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาถึงด้านผลผลิต โดยรวมอยู่ในระดับ มาก สำหรับปัจจัยภายนอกในด้านของสภาพการแข่งขันด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิตด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า ด้านแรงกดดันจากคู่แข่งหน้าใหม่ ด้านสินค้าทดแทน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : ตัวแทนจำหน่าย, น้ำผลไม้, โครงการหลวง

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร

² นักวิชาการอิสระ

³ รองศาสตราจารย์ ประจำคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรม

Abstract

An evaluation of the product management factors of Royal Project juice of dealers in an agricultural department Muang district, NakhonPathom province is a quantitative research. The purpose of this research was to assess the product management type juice project capital of vacuum in the area department store, MueangNakhonPathom province population in the study is a fruit in the area department store dealer Royal District, NakhonPathom, determining the total 100 people (Alpha 0.10) sampling method by probability sampling by choose the way Simple random sampling questionnaires were used to collect data for statistical analysis, including percentage, mean and standard deviation, and statistics Pearson Correlation.

The study found that almost all the subjects were female, aged 41-50 years of personal income per month, 20 001 - 30 000, respectively with bachelor's degree or higher. The Royal 10 represents fruit above. When assessing the management according to the theory of evaluation (CIPP) in context, input factors, the process of the medium level, and considering the yield were so much for external factors in the competition. The bargaining power of suppliers inputs, the bargaining power of customers, the pressure from new entrants, the replacement product, it was found that the overall in the medium.

Keywords: Dealers, juice, Royal Project

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยเกิดสภาวะการณั้แข่งขันสูงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมทำให้เกิดการดำเนินชีวิตของคนในสังคมนั้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางอาหารท่ามกลางสถานการณ์การขาดแคลนในทรัพยากรการผลิต ส่งผลต่อการบริโภคอาหารประเภทเครื่องดื่มเปลี่ยนแปลงไปด้ว้เพราะสภาพความเป็นเมืองของสังคมทำให้เกิดการดำเนินชีวิตต้องเร่งรีบและแข่งขันกับเวลาทำให้เกิดการแปรูปอาหารประเภทเครื่องดื่มเป็นอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้สำเร็จรูปอุดมไปด้วยวิตามินต่างๆ ที่ช่วยรักษาสุขภาพและมีคุณค่าที่เพียงพอต่อความจำเป็นของร่างกาย ดังนั้นเครื่องดื่มประเภทน้ำผลไม้ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งซึ่งได้รับความนิยมสูงในสังคมปัจจุบัน(ศศิธรคณั้, 2545.)

โครงการหลวงเกิดขึ้นตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้ว้ทรงมีพระราชประสงค์ให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเขาในแต่ละท้องถิ่นดีขึ้นด้ว้การเกษตรแบบใหม่ทดแทนการปลูกฝั้และการทำไร่เลื่อนลอย อันเป็นสาเหตุหลักของการทำลายป่าฝั้ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งของประเทศ ตลอดระยะเวลาในการดำเนินงานตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบันโครงการหลวงได้ทำหน้าที่พลิกฟื้นชีวิตของชาวเขา ให้กลับมามีชีวิตที่ดีขึ้นด้ว้การให้ความรู้ ให้อาชีพ พลิกฟื้นทรัพยากรธรรมชาติ

ต่าง ๆ ในพื้นที่ให้กลับมาอุดมสมบูรณ์ทั้งฝั้ป่า และฝั้ดิน ทั้งยังปรับปรุงพื้นที่ในโครงการให้มีความสวยงาม พร้อมต่อยอดพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ธรรมชาติและการเกษตร เส้นทางการเดินทางของโครงการหลวงจึงเต็มไปด้วยเรื่องราวที่น่าค้นหา และน่าท่องเที่ยวศึกษาหาความรู้ไปในคราวเดียวกัน(ทัศนีย์ ไสภณั้ศิริวัณั้, 2555)

น้ำผลไม้โครงการหลวงเกิดขึ้นเนื่องจกั้ปัจจุบันผู้บริโภคหันมาใส่ใจสุขภาพมากขึ้นและมีแนวโน้มที่จะลดการดื่มเครื่องดื่มชนิดอื่นลงเช่นน้ำอัดลมหันมาดื่มน้ำผลไม้ทดแทนมากขึ้น ตลาดน้ำผลไม้พร้อมดื่มจึงมีอัตราการเติบโตที่ดีอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาโดยเฉลี่ยอัตราการเติบโตอยู่ที่ประมาณร้อยละ 11 อันเป็นผลมาจากปัจจัยหนุนหลากหลายปัจจัยกล่าวคือกระแสความใส่ใจในเรื่องสุขภาพของผู้บริโภคโดยเฉพาะของคนในเขตเมืองที่ใช้เวลาส่วนใหญ่กับการทำงานและมีแนวโน้มที่ให้ความนิยมน้ำผลไม้ในบรรจุภัณฑ์กล่อง 100% ประกอบกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบันที่ด้ว้การความสะดวกสบายและใช้ชีวิตแบบเร่งรีบทำให้ตลาดน้ำฝั้ก-ผลไม้ยังคงเป็นธุรกิจที่ยังสามารถขยายตัวอยู่ได้(Nielsen,2554.)ซึ่งหนึ่งในสินค้าประเภทเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพที่ได้รับความนิยมสูง คือ สินค้าจากโครงการหลวงภายใต้แบรนด์ดอยคำ

ผลิตภัณฑ์ดอยคำเป็นสินค้าแปรูปทางการเกษตร ผัก-ผลไม้สำเร็จรูปจาก

โครงการหลวง มีอายุยาวนานผ่านช่วงเวลา มากกว่า 30 ปี ผลิตภัณฑ์ดอยคำได้รับการ คัดเลือกจาก THAI EXPO AWARDS 1988 เป็นผู้ได้รับรางวัลเกียรติยศมาตรฐาน“สินค้า ไทยส่งออก” ในสาขาพืชผัก ผลไม้สด ที่มี รายได้เติบโตขึ้นจาก 250 ล้านบาท และปี 2548 เติบโตกว่า 10% เพราะด้วยตำแหน่ง สินค้าที่เน้นการพัฒนาสินค้ากลุ่มแปรรูปใน กลุ่มผักและผลไม้ ทำให้สอดรับกระแสการ บริโภคกลุ่มคนรุ่นใหม่ใส่ใจสุขภาพมากขึ้น และมีการขยายตลาดไปถึงกลุ่มผู้บริโภคใน ต่างประเทศ (นิตยสารผู้จัดการ 360 ราย สัปดาห์, 2550.)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมี ความสนใจทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การ ประเมินปัจจัยทางด้านการจัดการผลิตภัณฑ์ ประเภทน้ำผลไม้โครงการหลวงของตัวแทน จำหน่ายในพื้นที่ห้างสรรพสินค้า อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เพื่อนำผลที่ได้จากงานวิจัย ไปใช้เป็นข้อมูลต่อการผลิตสินค้าโครงการ หลวง วางแผนปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้ สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มลูกค้า ภาพลักษณ์ รวมถึงสิ่งที่ลูกค้าพึงพอใจมาก ที่สุด

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินปัจจัยทางด้านการ จัดการผลิตภัณฑ์ประเภทน้ำผลไม้โครงการ หลวง ของตัวแทนจำหน่ายในพื้นที่ ห้างสรรพสินค้า อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยภายนอกด้าน สภาพการแข่งขัน ด้านอำนาจการต่อรองของ ผู้ผลิตปัจจัยการผลิต และด้านอำนาจการ ต่อรองของลูกค้า มีความสัมพันธ์กับด้าน สินค้าทดแทน

สมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสภาพการแข่งขัน ด้านอำนาจการต่อรอง ของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต ด้านอำนาจการ ต่อรองของลูกค้า และด้านสินค้าทดแทนมี ความสัมพันธ์กับ ด้านแรงกดดันจากคู่แข่ง ใหม่ๆ

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยภายนอกด้าน สภาพการแข่งขัน ด้านอำนาจการต่อรองของ ผู้ผลิตปัจจัยการผลิต และด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์กับด้านอำนาจการต่อรองของ ลูกค้า

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยภายนอกด้าน สภาพการแข่งขัน ด้านอำนาจการต่อรองของ ลูกค้า และด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์ กับด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัย การผลิต

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยภายนอกด้าน อำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า และด้าน สินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์กับด้านสภาพ การแข่งขัน

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยในอดีตหรือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน

นักประเมินหลายท่านได้ให้ความหมายของการประเมินอย่างหลากหลาย ทั้งความหมายของการประเมินผล (Evaluation) และการประเมินโครงการ (Project or Program Evaluation) ความหมายของการประเมินที่ได้ให้ไว้ต่าง ๆ กันมีดังนี้

ความหมายของการประเมิน

ครอนบัค (Cronbach, 1963, อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545 : 18) ได้ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการเก็บรวบรวมและใช้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจ จุดมุ่งหมายหลักของการประเมินโครงการอยู่ที่ความต้องการทราบผลของโครงการ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และส่วนใดของโครงการที่ควรปรับปรุงแก้ไข

อัลคิน (Alkin, 1969, อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545:18-19) ได้ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า การประเมินเป็นกระบวนการของการทำให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจ ด้วยการคัดเลือกข้อมูลที่เหมาะสม รวบรวมและวิเคราะห์เพื่อจัดทำรายงานสรุปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม

สคริฟเวน (Scriven, อ้างถึงใน เยาวดี ราชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2544 : 35) ได้กล่าวว่าการประเมินเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูล การตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือ

เพื่อเก็บข้อมูล และการกำหนดเกณฑ์ประกอบในการประเมิน เป้าหมายสำคัญของการประเมิน ก็คือ การตัดสินคุณค่าให้กับกิจกรรมใดๆ ที่ต้องการจะประเมิน

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, อ้างถึงใน เยาวดี ราชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2544 : 56) ได้กล่าวว่า การประเมิน คือ กระบวนการของการระบุ หรือกำหนดข้อมูลที่ต้องการ รวมถึงการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่จัดเก็บมาแล้วนั้น มาจัดทำให้เกิดเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์เพื่อนำเสนอสำหรับใช้เป็นทางเลือกในการประกอบการตัดสินใจต่อไป

สมคิด พรหมจ้อย (2542 : 29) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ ของโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

ประชุม รอดประเสริฐ (2535 : 5) ให้ความหมายของโครงการว่า เป็นแผนงานที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบ โดยประกอบไปด้วยกิจกรรมย่อยหลายกิจกรรมที่ต้องใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานและคาดหวังที่จะได้ผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า จะต้องเริ่มจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดในการดำเนินงานและคาดหวังที่จะได้ผลตอบแทนอย่างคุ้มค่าจะต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างเด่นชัดจะต้องมีพื้นที่ในการดำเนินงานเพื่อให้การบริการ และสนองความ

ต้องการของกลุ่มบุคคลในพื้นที่นั้นๆ และจะต้องมีบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินงาน หรือโครงการเป็นการกำหนดการปฏิบัติงานในรายละเอียดที่ให้บริการลูกค้าวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมพร แสงชัย (2535 : 42) กล่าวถึงการประเมินผลไว้ว่า การประเมินผล คือ การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับแผนที่ตั้งไว้ การควบคุม และเร่งรัดการปฏิบัติงานให้ เป็นไปตามแผน เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานได้ตอบสนองความต้องการ หรือ แก้ไขปัญหาที่มีอยู่อย่างไร การศึกษาดู ผลกระทบทางตรงและทางอ้อมของการ ดำเนินโครงการ ซึ่งอาจจะ เป็นข้อมูลช่วยในการวางแผน การศึกษาในทางปฏิบัติ เพื่อ แก้ไขแผนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น การศึกษาแผนที่ ได้ดำเนินการไปแล้ว ตัดสินใจของฝ่ายบริหาร

จากความหมายของการประเมิน สามารถสรุปได้ว่า การประเมินเป็น กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่าง เป็นระบบให้ได้มา ซึ่งสารสนเทศที่สามารถ ชี้ให้เห็นถึงระดับความสำเร็จ ความผิดพลาด ปัญหาอุปสรรค ผลกระทบต่อโครงการ เพื่อ เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและนำไปสู่การ ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมเกี่ยวกับการ ดำเนินโครงการ

ทฤษฎีแรงกดดัน 5 ประการ(Five Forces Model)

ไมเคิล อี พอร์เตอร์ (Michael E. Porter) ได้พัฒนาเครื่องมือในการวิเคราะห์ที่มีประโยชน์ในการสำรวจสภาพแวดล้อม

ทางการแข่งขัน โดยอธิบายถึงสภาพแวดล้อม ในการแข่งขันในรูปของแรงกดดันพื้นฐาน ทางการแข่งขัน 5 ประการ คือ อุปสรรคจากคู่แข่งที่เข้ามาใหม่ในตลาด อำนาจการต่อรองของผู้ขายปัจจัยการผลิต อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ อุปสรรคของผลิตภัณฑ์ที่ทดแทนกันได้ การเพิ่มขึ้นของการแข่งขันระหว่างธุรกิจที่มีความรุนแรงมากขึ้น อิทธิพลเหล่านี้ จะพิจารณาถึงลักษณะและขอบเขตในการแข่งขันเช่น ศักยภาพ การสร้างกำไรของอุตสาหกรรม

1. อุปสรรคจากคู่แข่งที่เข้ามาใหม่ในตลาดคู่แข่งใหม่ในอุตสาหกรรม จะเป็นอุปสรรคทางการแข่งขันสำหรับธุรกิจเดิม การเพิ่มขึ้นของสมรรถภาพ และศักยภาพที่จะแย่งส่วนครองตลาดของคู่แข่งเดิม คู่แข่งขันใหม่จะทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรมากขึ้น เช่น งบประมาณการโฆษณาและการวิจัยซึ่งในอดีตอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้ เพื่อลดอุปสรรค ผู้บริหารจำเป็นต้องแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคแก่รัฐหากการเข้ามาของอุตสาหกรรมใหม่ อุปสรรคที่สำคัญมีดังนี้

1.1 การประหยัดจากขนาดการผลิต การลดลงของภาระต้นทุนในการผลิตมีปริมาณ จำนวนมาก

1.2 ความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ เป็นลักษณะการแตกต่างด้านกายภาพและการรับรู้ ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มีเอกลักษณ์ในสายตาของผู้บริโภค

1.3 ความต้องการเงินทุน จำนวนของการลงทุนที่ต้องใช้ในการเข้าสู่อุตสาหกรรม

ประกอบด้วย โรงงานและเครื่องมือต่างๆ
ตลอดจนเงินหมุนเวียน

1.4 การเปลี่ยนแปลงงบต้นทุน
ต้นทุนซึ่งเกิดโดยผู้ ใช้จะเปลี่ยนแปลงจาก
ผู้ขายปัจจัยการผลิตหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง สิ่ง
นี้จะประกอบด้วยต้นทุนด้านจิตวิทยาและ
ต้นทุนด้านจำนวนเงิน

1.5 การประเมินช่องทางการจัด
จำหน่าย ต้นทุนเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการที่
จะกระจายผลิตภัณฑ์หรือบริการ

1.6 ข้อเสียเปรียบด้านต้นทุนจาก
ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกัน ปัจจัยที่สร้างข้อ
ได้เปรียบสำหรับคู่แข่งชั้นเดิม แม้ว่า
อุตสาหกรรมใหม่จะประหยัดจากขนาดการ
ผลิตก็ตาม

2. อำนาจการต่อรองของผู้ขายปัจจัย
การผลิตผู้ขายปัจจัยการผลิตจะมีผลกระทบ
ต่อศักยภาพด้านกำไรของอุตสาหกรรม ทำให้
ราคาปัจจัยการผลิตและราคาสินค้าสูงขึ้นหรือ
ลดคุณภาพสินค้าและบริการ ลักษณะกลุ่ม
ผู้ขายปัจจัยการผลิตซึ่งมีอำนาจมีดังนี้

2.1 ความเด่นของผู้ขายปัจจัยการ
ผลิตจำนวนน้อย

2.2 การมุ่งที่อุตสาหกรรมเฉพาะกลุ่ม
มากกว่าการมุ่งที่อุตสาหกรรมผู้ซื้อ

2.3 ความไม่สามารถในการหาสินค้า
ทดแทนได้

2.4 การขาดความสำคัญของผู้ซื้อที่
เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ขายปัจจัยการผลิต

2.5 ความสำคัญของผลิตภัณฑ์หรือ
บริการของผู้ขายปัจจัยการผลิตต่อผู้ซื้อ

2.6 ความแตกต่างกันมากในผู้ขาย
ปัจจัยการผลิต

2.7 การเปลี่ยนแปลงต้นทุนสำหรับผู้
ซื้อที่สูงขึ้น

2.8 อุปสรรคด้านสินเชื่อของการ
ประสมประสานกันไปข้างหน้าโดยผู้ขาย
ปัจจัยการผลิต การประสมประสานไป
ข้างหน้าจะเกี่ยวกับการขยายตัว และการ
เคลื่อนย้ายของปัจจัยการผลิตในสภาพของ
กระบวนการผลิตเป็นการจัดจำหน่าย

3. อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ผู้ซื้อ
ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมจะสร้างอำนาจ
การต่อรองด้านราคา หรือต้องการคุณภาพที่ดี
ขึ้นสำหรับราคาเดิม ปัจจัยต่อไปนี้จะนำไปสู่
อำนาจการซื้อที่ดีขึ้น ดังนี้

3.1 การมุ่งความสำคัญที่มากกว่า
กลุ่มขายปัจจัยการผลิต

3.2 การซื้อในปริมาณที่มาก

3.3 ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มี
มาตรฐานเดียวกันหรือไม่แตกต่างกัน

3.4 อุปสรรคที่ซื้อถือได้จากการ
ประสมประสานย้อนหลังโดยผู้ซื้อ การประสม
ประสานแบบย้อนหลังจะเกี่ยวข้องกับ
เคลื่อนย้ายผู้ซื้อเป็นผู้ซื้อขั้นต้นของผู้ซื้อหรือ
ผู้จัดจำหน่าย

3.5 มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ
โครงสร้างต้นทุนของผู้ขายปัจจัยการผลิต

4. อุปสรรคจากผลิตภัณฑ์ที่ทดแทน
กันได้ ความสามารถในการผลิตภัณฑ์ทดแทน
กัน จะทำให้เกิดข้อจำกัดด้านราคาของ
ผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมเมื่อราคาของ

ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่สูงขึ้นเหนือจากผลิตภัณฑ์ที่ทดแทนกันได้ ลูกค้าน่าจะเปลี่ยนแปลงไปใช้สินค้าทดแทนกันได้ นั่น ธุรกิจที่มีการแข่งขันที่ทดแทนกันได้ต้องพยายามสร้างความแตกต่างทางการแข่งขัน ทางเลือกก็คือธุรกิจที่ต้องการเพิ่มต้นทุนของผู้ซื้อของการเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์ของบริษัทของคุณแข่งขันซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ทดแทนกันได้ เราจะต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ประกอบด้วยลักษณะการพัฒนาการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ในรูปของการบริหารและการลดราคา

5. การเพิ่มขึ้นของการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นอุตสาหกรรมจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมมีระดับการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น การแข่งขันนี้ โดยทั่วไปสามารถเพิ่มการแข่งขันด้านราคา ความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์ ผู้บริหารจะต้องระลึกว่าธุรกิจในรูปแบบของการแข่งขันเหล่านี้ จะไม่สามารถแยกจากกันได้ การแข่งขันที่รุนแรงเหล่านี้ ทำให้เกิดผลกระทบในปัจจุบันต่อไปนี้

5.1 การแข่งขันที่เท่าเทียมกันและรุนแรง

5.2 การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมลดลง

5.3 ต้นทุนคงที่หรือต้นทุนในการเก็บรักษาสูง

5.4 การขาดการสร้างความแตกต่างหรือการเปลี่ยนของต้นทุน

5.5 สมรรถภาพในการผลิตเพิ่มขึ้น เฉพาะธุรกิจขนาดใหญ่เท่านั้น ความต้องการ

ขนาดการผลิตที่มีประสิทธิภาพในหลายอุตสาหกรรมซึ่งจะเพิ่มสมรรถภาพในการผลิตให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้สำหรับธุรกิจใหญ่ สิ่งนี้จะนำไปสู่การเสนอขายและการลดราคาส่วนเกินในระยะเวลาสั้น

5.6 คู่ แข่ง ขัน ซึ่ง มี ก ล ย ุ ท ธ์ ที่ หลากหลายมีจุดเริ่มต้นและบุคลิกที่แตกต่างกัน

5.7 ผลประโยชน์เชิงกลยุทธ์ในระดับสูง

5.8 อุปสรรคด้านเศรษฐกิจ กลยุทธ์หรือเหตุผลด้านอารมณ์จากการเข้าสู่ธุรกิจระดับสูง

ประวัติมูลนิธิการหลวง

หม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี(2531) กล่าวถึงประวัติมูลนิธิการหลวงไว้ว่า โครงการหลวงเป็นโครงการส่วนพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งขึ้นเมื่อพ.ศ. 2512 ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2535 ทรงพระราชกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระราชดำริในการเปลี่ยนแปลงสถานภาพโครงการหลวง โดยให้โครงการหลวงจดทะเบียนเป็นมูลนิธิเพื่อให้เป็นองค์กรนิติบุคคลมีกฎหมายรองรับและดำเนินการด้วยความเป็นปึกแผ่นสืบไป ดังนั้นโครงการหลวงจึงได้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิโครงการหลวง เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.2535 โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นนายกิตติมศักดิ์ มีหม่อมเจ้าภีศเดช รัชนีเป็นประธานและดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยาเป็นเลขาธิการมูลนิธิโครงการหลวง

เป้าหมายของมูลนิธิโครงการ หลวง

มูลนิธิโครงการหลวงมีเป้าหมายในการดำเนินงานตามกระแสพระราชดำรัสดังนี้ “เรื่องที่จะช่วยชาวเขาและโครงการชาวเขานั้น มีประโยชน์โดยตรงกับชาวเขาที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ชาวเขามีความเป็นอยู่ดีขึ้น สามารถเพาะปลูกสิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นรายได้กับเขาเอง ที่มีโครงการนี้ จุดประสงค์อย่างหนึ่งก็คือ มนุษยธรรม หมายถึงให้ผู้ที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารสามารถที่จะมีความรู้ และพยุ่งตัวมีความเจริญได้ อีกอย่างหนึ่งก็เป็นเรื่องช่วยในทางที่ทุกคนเห็นว่าควรจะช่วย เพราะเป็นปัญหาที่คือเรื่องยาเสพติด ถ้าสามารถช่วยชาวเขาปลูกผักที่เป็นประโยชน์บ้างเขาจะเลิกปลูกยาเสพติดคือ ฝิ่น ทำให้นโยบายการระงับ การปราบปรามการสูบฝิ่น และการค้าฝิ่นได้ผลดี อันนี้ เป็นผลอย่างหนึ่ง ผลอีกอย่างหนึ่งซึ่งสำคัญมากก็คือ ชาวเขาเป็นผู้ ทำการเพาะปลูกโดยวิธีที่จะทำให้บ้านเมืองของเราไปสู่หายนะได้ โดยที่ถางป่าแล้วปลูกโดยวิธีไม่ถูกต้อง ถ้าพวกเราทุกคนไปช่วยเขาก็เท่ากับช่วยบ้านเมืองให้มีความดีความอยู่ดีกินดีและความปลอดภัยได้อีกทั่วประเทศเพราะถ้าสามารถทำโครงการนี้ได้สำเร็จ ชาวเขาอยู่เป็นหลักเป็นแหล่งสามารถที่จะอยู่ดีกินดีพอสมควร และสนับสนุนนโยบายที่จะรักษาป่าไม้รักษาดินให้เป็นประโยชน์ต่อไป ประโยชน์อันนี้ จะยั่งยืนมาก” ด้วยพระราชดำรัสที่เชิญมานี้ ได้พระราชทานเป้าหมายของโครงการหลวงคือ

1. ช่วยชาวเขาเพื่อมนุษยธรรม
2. ช่วยไทยโดยลดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติคือ ป่าไม้และต้นน้ำลำธาร
3. กำจัดการปลูกฝิ่น
4. รักษาดินและใช้พื้นที่ให้ถูกต้องคือให้ป่าอยู่ในส่วนที่เป็นป่า และทำอะไรทำสวนในส่วนที่ควรเพาะปลูก อย่าให้ส่วนทั้งสองนี้ รุกล้ำกันและกัน
5. ผลิตพืชผลเพื่อเพิ่มประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพื่อประเทศ

จากกระแสพระราชดำรัสดังกล่าว ทำให้โครงการส่งเสริมการปลูกผักบนพื้นที่สูงได้กำหนดภารกิจ(MISSION) ของโครงการดังนี้

“สร้างรายได้ให้เกษตรกรด้วยการปลูกผักที่ปลอดภัยจากสารพิษ โดยรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ทดแทนการปลูกฝิ่นและเพิ่มประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ประเทศ”

เป้าหมายของการส่งเสริมการปลูกผักบนพื้นที่สูง รวบรวมโดยพรทิพย์(2538). มี 5 ข้อดังนี้

1. สร้างรายได้ให้เกษตรกร คือทำให้มีจำนวนเกษตรกรที่จะมีรายได้จากการปลูกผักมากขึ้น และมีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวสูงขึ้น ทำได้โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกผักเมืองหนาวซึ่งเป็นพืชอายุสั้น ที่ใช้เวลาเพียง 2-3 เดือนก็ได้ผล อาศัยสภาพอากาศที่เหมาะสมบนพื้นที่สูงทำให้สามารถปลูกผักเมืองหนาวซึ่งชอบอากาศเย็นได้ดี เพราะผักจะเจริญเติบโตดีมีโรคและแมลงรบกวนน้อย

แล้วนำผักที่ปลูกได้ไปจำหน่ายในระบบครบวงจรคือ มีทั้งการปลูกและจำหน่ายก็จะเป็นการสร้างรายได้ให้เกษตรกร

2. ผลิตผักที่ปลอดภัยจากสารพิษ หมายถึงมีการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชเท่าที่จำเป็น โดยการควบคุมไม่ให้มีการใช้สารเคมีในช่วงใกล้เก็บเกี่ยวผักและตรวจสอบสารพิษตกค้างในห้องปฏิบัติการ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นผักปลอดภัยจากสารพิษ

3. รักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยการปลูกผักในพื้นที่ที่มีน้ำ ซึ่งมักจะเป็นที่ราบในหุบเขา และรักษาสภาพป่าไม้แหล่งต้นน้ำลำธารไม่ให้ถูกทำลาย ซึ่งแต่เดิมมักจะถูกทำลายโดยการทำไร่เลื่อนลอยของชาวเขา ซึ่งจะบุกเบิกตัดต้นไม้เพื่อปลูกพืชไร่ใหม่เมื่อพื้นที่เดิมมีควมอุดมสมบูรณ์น้อยลง แต่การปลูกผักทำให้ต้องมีการใช้แรงงานของครอบครัวมากทำให้ไม่มีแรงงานมากพอที่จะไปทำไร่เลื่อนลอย อีกทั้งการปลูกผักต้องใช้น้ำมาก ถ้ามีการตัดไม้ทำลายป่าก็จะทำให้แหล่งน้ำลดลงมีน้ำไม่มากพอที่จะปลูกผักซึ่งทำรายได้ดีกว่า รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตผักใหม่ๆ ที่ทำให้ประหยัดน้ำ มีการใช้น้ำและพื้นที่ปลูกน้อยลงในขณะที่ผลผลิตสูงขึ้น ก็จะเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติบนพื้นที่สูง

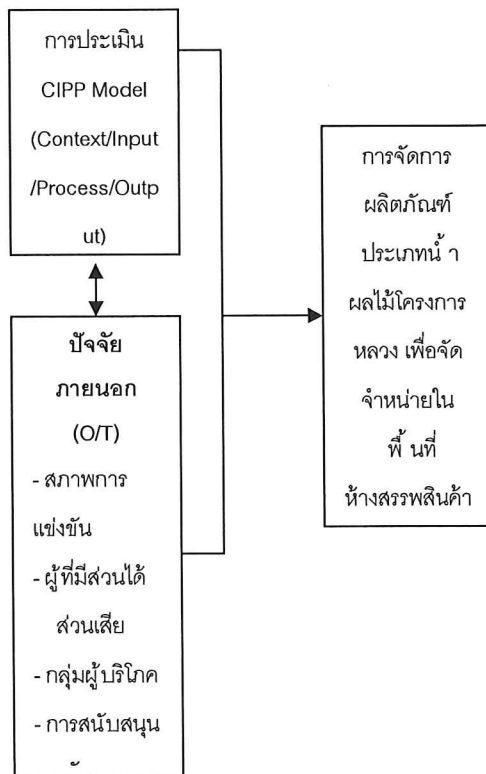
4. ทดแทนการปลูกฝิ่น ทำได้โดยการเลือกผักที่มีราคาสูงและการดูแลรักษาไม่ลำบากการปลูกฝิ่นจะต้องใช้แรงงานมากและมีความยากลำบากในการกรีดยอดฝิ่น ซึ่ง

ต้องกรีดยอดฝิ่นและขูดยางฝิ่นที่ซีมออกมาทุกวัน ซึ่งต้องใช้เวลาอย่างมากต้องไปลับบนอนค้ำแรมในไร่ฝิ่นเป็นเดือนแลกกับรายได้เพียงไม่กี่บาท ซึ่งการปลูกผักทำได้ง่าย ปลูกใกล้บ้านและมีรายได้มากกว่า ผักก็จะเข้าทดแทนได้ทั้งหมดโดยไม่ต้องใช้วิธีบังคับให้เลิกปลูกฝิ่น

5. เพิ่มประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ประเทศ โดยหาผักชนิดแปลกๆ ใหม่ๆ ซึ่งยังไม่มีการปลูกในประเทศไทย และผักนอกฤดูซึ่งหมายถึง ผักที่ในฤดูปกติสามารถปลูกได้ในที่ราบ แต่ช่วงฤดูร้อนและฤดูฝนต้องไปปลูกบนพื้นที่สูง เพราะสภาพอากาศเย็นและเหมาะสมกว่าบนพื้นที่ราบ ผักเมืองหนาวเป็นพืชใหม่ของประเทศไทยซึ่งปลูกได้ดีในพื้นที่สูงทางภาคเหนือของประเทศ มูลค่าที่ผลิตและจำหน่ายได้จึงเป็นการเพิ่มประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ประเทศ

โครงการส่งเสริมการปลูกผักบนพื้นที่สูงของมูลนิธิโครงการหลวง ได้เริ่มทำงานส่งเสริมให้แก่ เกษตรกรปลูกผักตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (ปี พ.ศ.2548) รวมเป็นเวลา 26 ปีแล้ว การดำเนินงานได้มุ่งวัตถุประสงค์และภารกิจตามเป้าหมายที่ได้รับพระราชทานจากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาโดยตลอดจนประสบความสำเร็จดังเช่นปัจจุบัน

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ตัวแทนจำหน่ายผลไม้โครงการหลวงในพื้นที่ห่างสรรพสินค้าอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนจำหน่ายผลไม้โครงการหลวงในพื้นที่ห่างสรรพสินค้าอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) โดยเลือกวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การประเมินระดับการบริหารจัดการตามทฤษฎีการประเมิน (CIPP)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านปัจจัยภายนอก

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบสองคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยร่างแบบสอบถามแล้วนำแบบสอบถามตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน การพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม ได้ค่าคะแนนมากกว่า 0.50ทุกข้อถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 30 คนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach) โดยค่าอัลฟาที่ได้ พบว่ามีค่าอัลฟา เท่ากับ 0.86 ถือว่าความเชื่อมั่นสูง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติในการวิเคราะห์ 2 ประเภทได้แก่สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือการวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) สำหรับสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ใช้การทดสอบสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่อใช้ทดสอบค่าความสัมพันธ์กันสำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเป็นเพศหญิง มีอายุ 41-50 ปี หนึ่งมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระยะเวลาการประกอบธุรกิจน้ำผลไม้ไมโครกรรหลวง 10 ขึ้นไป

จากการศึกษา พบว่า การประเมินระดับการบริหารจัดการตามทฤษฎีการประเมิน (CIPP) ในด้านบริบท โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ในขณะที่ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และหากพิจารณาถึงด้านผลผลิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

จากการศึกษา พบว่า ข้อมูลด้านปัจจัยภายนอกในด้านของสภาพการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 สำหรับในด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และในด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า

พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ในขณะที่ในด้านแรกกดดันจากคู่แข่งหน้าใหม่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และหากพิจารณาถึงด้านสินค้าทดแทน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18

ตลอดจนการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยภายนอกด้านสภาพการแข่งขัน ด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต และด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า มีความสัมพันธ์กับด้านสินค้าทดแทน พบว่า ในด้านสภาพการแข่งขัน มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง .634 ด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต มีความสัมพันธ์ปานกลาง .575 และด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง .623

สมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยภายนอกด้านสภาพการแข่งขันด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้าและด้านสินค้าทดแทน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ด้านแรกกดดันจากคู่แข่งหน้าใหม่

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยภายนอกด้านสภาพการแข่งขัน ด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต และด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์กับด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า พบว่า ในด้านสภาพการแข่งขัน มีความสัมพันธ์สูงมาก .847 ด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต มี

ความสัมพันธ์สูงมาก.861 และสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง.623

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยภายนอกด้านสภาพการแข่งขัน ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า และด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์กับด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต พบว่า ในด้านสภาพการแข่งขัน มีความสัมพันธ์สูงมาก .917 ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า มีความสัมพันธ์สูงมาก.861 และด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์ปานกลาง .575

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยภายนอกด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า และด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์กับด้านสภาพการแข่งขัน พบว่า ในด้านอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต มีความสัมพันธ์สูงมาก .917 ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า มีความสัมพันธ์สูงมาก .847 และด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง.634

อภิปรายผล

จากการศึกษา พบว่า การประเมินระดับการบริหารจัดการตามทฤษฎีการประเมิน (CIPP) อยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกด้าน ยกเว้นด้านผลผลิต อยู่ในระดับ มาก ซึ่งให้เห็น ผู้ประกอบการจะต้องให้ความสำคัญกับการบริการจัดการมากขึ้น โดยต้องทำการปรับปรุงการบริการจัดการให้มีความเหมาะสมทั้งในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า

กระบวนการ และผลผลิต ซึ่งสอดคล้องกับ Stufflebeam and Others, 1971 (อ้างถึงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2544) ได้เสนอแบบจำลอง CIPP ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ประกอบด้วยการประเมิน 4 ชนิด ได้แก่ 1. การประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการ ความจำเป็นเพื่อจัดทำโครงการและกำหนดจุดมุ่งหมายของโครงการต่างๆ 2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้นป้อนเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินว่าปัจจัยที่เราต้องการมีอะไรบ้าง พอเพียงหรือไม่ ภายใต้อัจฉริยะนี้มีโปรแกรม หรือทางเลือกใดที่เราควรดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ 3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินว่าได้ นำโครงการไปปฏิบัติตามแผนที่กำหนดหรือไม่ 4. การประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้น (Process Evaluation) เป็นการประเมินผลลัพธ์ที่ได้ว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ และสอดคล้องกับ เขาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2544 : 93-95) ได้ชี้ให้เห็นประโยชน์ของการประเมินโครงการต่างๆ ว่าเป็นเครื่องมือของการรับรองคุณภาพในการให้บริการ และช่วยให้ผู้สนับสนุนด้านเงินทุน ได้รับทราบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานของโครงการ รวมถึงช่วยให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นสารสนเทศที่มีคุณค่าสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งให้เห็นความสำคัญของแต่ละโครงการตามลำดับก่อนหลัง อีกทั้งยังช่วยให้ได้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้รับบริการ

ทำให้ทราบถึงข้อจำกัดและปัญหาต่างๆ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนช่วยให้ทราบถึงผลผลิตของโครงการทั้งในด้านที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ควบคู่กันไป

สำหรับข้อมูลด้านปัจจัยภายนอกพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน ซึ่งให้เห็นว่า ผู้ประกอบการควรที่จะเจาะจอตอรองกับ ผู้ผลิตปัจจัยการผลิต เพื่อให้มีต้นทุนที่ต่ำลง เพื่อให้สามารถจำหน่ายในราคาต่ำลง เนื่องจากมีสินค้าทดแทนและคู่แข่งหน้าใหม่ เกิดขึ้น อยู่เสมอ ทำให้ลูกค้ามีอำนาจต่อรองสูง อีกทั้งควรที่จะพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เหนือกว่าคู่แข่ง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับลูกค้า สอดคล้องกับ สุเมธ เดียววิศเรศ (2527) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นที่ทำให้มนุษย์กระทำกิจกรรมหรือมีพฤติกรรมออกมา และเป็นพฤติกรรมที่ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง แรงจูงใจเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่มีอยู่และความต้องการที่มีความเข้มมากที่สุดจะเป็นแรงจูงใจให้มนุษย์เราแสดงพฤติกรรมออกมา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนี้ ำผลไม่โครงการหลวงควรที่จะมีการเจาะจอตอรองกับ ผู้ผลิตปัจจัยการผลิตในเรื่องของราคาปัจจัยการผลิต เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต รวมถึงควรมีการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ในกลุ่มผู้ประกอบการ เช่น การกำหนดราคา โย

ให้มีราคาเดียวกันทั้งหมด ไม่ขายตัดราคา เพื่อเป็นการลดอำนาจการต่อรองของลูกค้า

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษากลุ่มสินค้าประเภทอื่นเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาการบริหารจัดการของสินค้าประเภทอื่นด้วย และควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ทัศนีย์ โสภณศิริรักษ์. (2555). 38 เส้นทางความสุขโครงการหลวง. นิตยสาร ยุทธโกษา ปีที่ 120 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2555
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2535). การบริหารโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เนติกุลการพิมพ์.
- กิตเดช รัชนี้, หม่อมเจ้า. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและโครงการหลวง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2531. อ 923.1593 ก74พ
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2544). การประเมินโครงการ แนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร คงมัน. (2545). พฤติกรรมและความคิดเห็นต่อการเลือกซื้อ น้ ำผลไม้พร้อมดื่มของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2545). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด พรหมจ้อย (2542). เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สมพร แสงชัย. (2535). การประเมินโครงการ. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองการพิมพ์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544). ความรู้พื้นฐานสำหรับการประเมินโครงการทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุเมธ เดียววิเศษ. (2527). พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณการ.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrika*, 6, 297-334.
- Michael E. Porter. (1998). *Competitive Strategy: Techniques for Analyzing Industries and Competitors*. 1st ed. Illinois: The Free Press.
- Nielsen. (2554) บริษัทผู้นำของโลกด้านการนำเสนอข้อมูลการวิจัยตลาดและผลวิเคราะห์เกี่ยวกับธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคตลอดจนอุตสาหกรรมต่างๆ กรุงเทพมหานคร: จาก [HTTP://WWW.THAIBESTJOBS.COM](http://www.thaibestjobs.com), สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2556
- Stufflebeam , Daniel L. (1971). *Education Evaluation and Decision Making*. Itasca, Illinois : F.E. Peacock Publishers, Inc.,